

реальних демократичних та економічних змін в країні.

Література

1. Ustawa z dnia 7 kwietnia 1989 r. o zmianie Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz.U. 1989 nr 19 poz. 101).
2. Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U. 1964 nr 16 poz. 93).
3. Ustawa z dnia 19 października 1991 r. O gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz.U. 1991 nr 107 poz. 464).
4. Ustawa z dnia 14 kwietnia 2016 r. o wstrzymaniu sprzedaży nieruchomości Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. 2016 poz. 585).

УДК 351.65.012.8 (043.2)

Єряшов Є.К., старший викладач,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА ІНФОРМАТИЗАЦІЇ У СФЕРІ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ

Одним із важливіших факторів зміни якості життя суспільства є інформатизація, а рівень і спосіб життя значною мірою залежить від якості державної політики, законодавства, безпеки, надання послуг тощо в тій чи іншій сферах та галузях суспільного життя.

Інформатизація впливає на всі сфери людського життя, сприяє зростанню продуктивності праці, поліпшенню керованості економікою, розвитку наукоємних виробництв та високих технологій особливо в авіаційній галузі.

Інформатизація в сфері економіки (а транспортна сфера є її складовою) спонукає до появи нових технологій виробництва авіаційної техніки, дотримання правил і процедур сертифікації авіаційної техніки та її компонентів, аеропортів та аеродромів, льотної придатності повітряних суден, реєстрації та перереєстрації останніх.

Статтею 1 Закону України «Про Національну програму інформатизації» від 04.02.1998 р. визначено, що інформатизація – це сукупність взаємопов'язаних організаційних, правових, ... процесів, що спрямовані на створення умов для задоволення інформаційних потреб громадян та суспільства на основі створення, розвитку і використання інформаційних систем, мереж, ресурсів та інформаційних технологій... Як складова інформатизації правовий процес завершується створенням правової інформації, тобто це сукупність документованих або публічно оголошених відомостей про право, його систему, джерела, реалізацію, юридичні факти, правовідносини, правопорядок, правопорушення та

боротьбу з ним та їх профілактику. Предметом правової інформації є закони, підзаконні нормативно-правові акти, правові акти ненормативного характеру, що унормовують правовідносини в державі. З метою надання доступу до законодавчих та інших нормативних актів всім громадянам держава забезпечує видання цих актів масовими тиражами у найкоротші строки після набрання ними чинності [1, с. 359].

Закон України «Про інформацію» від 02.10.1992 р. (ч. 2 ст. 27) визначає, що джерелами правової інформації є Конституція України, інші законодавчі та підзаконні нормативно-правові акти, міжнародні договори та угоди, норми і принципи міжнародного права тощо.

Оскільки центральним актором політичного життя все-таки залишається держава, то призначення державної політики полягає у визначення суті проблеми, розв'язання якої потребує втручання державних органів влади [2, с. 10], а це вже державна політика, тому що пов'язана з діяльністю зі здійснення державної влади.

Л. Пал визначає державну політику як «напрямок дії або утримання від неї, обрані державними органами для розв'язання певної чи сукупності взаємно пов'язаних проблем» [3, с. 22].

Державну політику можна визначити, як напрямок дій (або бездіяльність), що обирає державна влада в особі Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України та уповноваженого органу з питань цивільної авіації, що мають повноваження: правові, політичні й фінансові для вирішення певної проблеми або сукупності взаємозалежних проблем. Регулювання у соціумі невід'ємне від установлення певних норм (правил) поведінки [4, с. 109].

Так, за роки незалежності було прийнято такі основоположні нормативно-правові акти в авіаційній сфері як Повітряний кодекс України (1993 р.) та нова редакція кодексу в 2011 р., Державна програма забезпечення безпеки цивільної авіації (2003.) та нова програма, що затверджена законом у 2017 р.

Процеси глобалізації ускладнили всю систему сучасних міжнародних відносин, але одночасно створили підстави та стимули для об'єднання держав і всього людства на ґрунті правових принципів й норм з метою виживання та розвитку людства [5, с. 114]. У сфері цивільної авіації можна відмітити те, що Україна ратифікувала Конвенцію про міжнародну цивільну авіацію (Чикаго, 7 грудня 1944 р.), є учасником Конвенції про злочини та деякі інші акти, що вчинюються на борту повітряних суден (Токіо, 14 вересня 1963 р.), Конвенції про боротьбу з незаконним захопленням повітряних суден (Гаага, 16 грудня 1970 р.), Конвенції про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки цивільної авіації (Монреаль, 23 вересня 1971 р.), Додатка 17 до Конвенції про міжнародну цивільну авіацію «Безпека. Захист міжнародної цивільної авіації від актів незаконного втручання», а також інших міжнародних

актів.

Отже, державна політика інформатизації у сфері цивільної авіації – це реакція держави на конкретні проблеми у сфері цивільної авіації та використання повітряного простору. Вона покликана погоджувати інтереси суб'єктів авіаційної діяльності з діями органів державної влади, знаходити консенсус між ними, необхідний для стабільності розвитку цивільної авіації зокрема та суспільства в цілому.

Література

1. Популярна юридична енциклопедія / Кол. авт.: В.К. Гіжевський, В.В. Головченко..., В.С. Ковальський (кер.) та ін. – К.: Юрінком Інтер, 2002. – 528 с.
2. Концептуальні засади взаємодії політики й управління: навч. посіб. / авт. кол.: Е.А. Афонін, Я.В. Бережний, О.Л. Валевський та ін.; за заг. ред. В.А. Ребкала, В.А. Шахова, В.В. Голубь, В.М. Козакова. – К.: НАДУ, 2010. – 300 с.
3. Пал Л.А. Аналіз державної політики / Л.А. Пал; пер. з англ. І. Дзюби. – К.: Основи, 1999. – 422 с.
4. Державне управління в Україні: організаційно-правові засади: навч. посіб. / [Н.Р. Нижник, С.Д. Дубенко, В.І. Мельниченко та ін.]; за заг. ред. Н.Р. Нижник. – К.: УАДУ, 2002. – 164 с.
5. Концепция развития информационного законодательства в Российской Федерации / И.Л. Бачило, А.А. Антопольский, Э.В. Талапина [и др.] // Государство и право. – 2005. – №7. – С. 47-61.

УДК 340.12(043.2)

Заєць О.М., к.ю.н., доцент,
Одеський державний університет
внутрішніх справ МВС України, м. Одеса, Україна

ФІЛОСОФСЬКО-ПРАВОВА СУТНІСТЬ СИСТЕМНОГО АНАЛІЗУ ЯК ЯДРА АНАЛІТИЧНОГО ПРОЦЕСУ ОБРОБКИ ІНФОРМАЦІЇ

У світі існує величезна кількість визначень систем. Не вдаючись в розгорнутий аналіз сутності поняття системи, необхідно зазначити, що визначення системи пройшло тривалу еволюцію, уточнюючи в міру розвитку загальної теорії систем, теорії пізнання і теорії відображення. Спочатку, крім елементів і зв'язків між ними, в зміст поняття «система» входили ознаки структурності і функціональності, потім – мета, потім спостерігач. В термін система на різних стадіях її розгляду можна вкладати різний зміст, говорити як би про існування системи в різних формах. У повсякденній практиці слово система вживається в самих різних значеннях, коли за її основу беруться різні елементи: теорія